

Milenko D. Jovanović

OTVORENO PITANJE

Umeš još da hodaš ispod grmlja
 U izvore zagledan?
 Ushićen gledaš pčelu, leptira i crvenperku
 Nakon velike šetnje po čađavim gradovima
 I zaludnog uspinjanja
 Na puste slave tron.

Možda bi bilo lepo zanočiti pod zvezdama
 Čuti sovin huk, čukavca što razdire
 Tišine himen.
 Sklupčanih kolena
 Zaspiti (ali ne zauvek!) u jaruzi
 Kraj drumu koji ne vodi nikud.

DRVO ŽIVOTA

U dnevnom boravku gde niko više ne boravi
Drvo života se ugnulo na jednu stranu.
 I list mu postao suvobled.

Ne merim lenjirom strane sveta, ali čini se
 biljka se naginje sve više i više
 na sever, gde prebiva led.

Mora da je sud u kome joj koren pati
 teskoban za hodanje uvis pravo
 Kako je uspraviti, koju pilulu joj dati?

Ili prosto, to drvo imitira ljude, žene
 kojima se izmakao životni ideal
 i na pad imaju zakonito pravo.

DRUGA MUZIKA

Daškove erozija mi gonetaj
Kamenu-starče
Što izranjaš iz dubina na ovaj bezimen sprud
koji jedni zovu život, a drugi smejurija.

Možda zaista ptice negde pevaju, ako tvrde
Pesnici lirski, pod navalom emocija.
Druga muzika meni ophrvava glavu:
Pucanje hrastove kore na vetru u doba munje

Leti, kad Nimfe haljine svlače
Čarima da obeznane pradavnog Satirijazisa.

PRILOG ZA BIOGRAFIJU

Ti si posledica neugaslog slučaja
Zgažen na autoputu, napokon oživeo
Deveti uzrok klijanja samoće u vrtu.
Hirurzi su se postarali da organ za sreću
Lako odstrane iz tvog jezičkog orkestra
Govor ti više nije mekan i snežnobeo
Šutnja nepismena udovica na kursu za odrasle.
Za tebe kažu da si
Trska koja misli, vlat koja peva
U domu meditacije, u jutru sladostrasnom.
Salom za tenis, dvoranom za šutnju i operacije
Kruži prosta zapovest: ljubi al' ne ujedaj.
Nedeljom ponekad izađeš u šetnju
Podno zidina Mikene Arga Tebe
Da ubiješ dosadu narasle civilizacije
Koja guši san monoksidom progresna.